

KARJASILLAN SEURAKUNNAN PIISPANTARKASTUS- PÖYTÄKIRJA

Aika: 25. ja 27.4.2008

Tarkastajat: Piispa Samuel Salmi
Pappisasessori Pauli Niemelä
Lääninrovasti Hannu Ojalehto
Dekaani Niilo Pesonen
Notaari Jyrki Vaaramo

Perjantai 25.4.2008

1 § Alkuhartaus kirkossa klo 08.45

Läsnä: **Herra piispa seurueineen** (pappisasessori **Pauli Niemelä**, lääninrovasti **Hannu Ojalehto**, dekaani **Niilo Pesonen**, notaari **Jyrki Vaaramo**), karjasillan seurakunnan työntekijöitä.

Alkuhartaus toteutettiin Laudeksen mukaisesti. Alkuvirtenä laulettiin virsi 532:1,6,7. Kappalainen Petri Satomaa toimi esilaulajana ja kirkkoherra Juhani Lavanko luki Raamatun tekstin ja piti rukouksen. Tekstinä oli 4.s pääsiäisestä evankeliumi Joh.17:6-10. Kirkkoherra nosti esiin yhden asian, jonka Jeesus lupasi lähettää opetuslasten luokse. Puolustaja, joka käännettynä tarkoittaa: rinnalle kutsuttua, saapuville kutsuttua tai puhuteltua. Jumala lähettää henkensä heidän rinnalleen. Vuoropuhelu Jumalan kanssa on mahdollista jokaisena elämämme päivänä. Saamme tänäänkin pyytää Pyhää Henkeä rakentamaan seurakuntaa ja antamaan viisautta kehittämiseen. Kiitoslauluna virsi 258. Rukouksena päivän rukous ja Isä meidän rukouksena oli virsi 805.

Hartauden jälkeen piispa käytti puheenvuoron, jonka pääasiat olivat seuraavat:

- piispantarkastukset toimitetaan noin 10 vuoden rytmillä, joka on seurakunnan elämässä varsin pitkä aika
- tässä tarkastuksessa voidaan yhdessä todeta, mitä Karjasillan seurakuntaan kuuluu. Seurakunta on modernin yhteiskunnan keskellä elävä kaupunkiseurakunta.
- tarkastuksessa ei tarkastella pelkästään mitä kirkon tontille kuuluu vaan tarkastellaan, kuinka kaupungin keskellä voidaan tarjota paikka Herralle
- seurakunnan tehtävä on palvella Herraa Hänen jalanjäljissään
- piispantarkastuksessa tarkastetaan myös hallinto ja talous ja piispantarkastuksilla on pitkät historialliset perinteet aivan alkukirkon ajoista lähtien
- juridinen puoli on aina ollut mukana

- tarkastuksessa piispa haluaa olla myös lähellä seurakunnan työntekijöitä ja luottamushenkilöitä, jolloin yhteyttä rakentava puoli tulee esille
- vaikka tehdään työtä, niin mukana on myös juhlaa. Karjasillan seurakunta on osa hiippakunnan 550 000 kirkon jäsenmäärästä
- seurakunnan rukous kantaa ja Herra on liikkeellä
- Jumala siunatkoon meitä tämän päivän työskentelyn aikana

2 §

Yritysvierailu Kalevaan klo 9.30-12.15

Läsnä: Herra piispa seurueineen, seurakuntayhtymän viestintäjohtaja Sakari Korpi, Karjasillan seurakuntaneuvoston varapuheenjohtaja Martti Hannula ja yhteisen kirkkovaltuuston jäsen Leena Kuha. Sanomalehti Kalevasta paikalla esittelijöinä toimivat päätoimittaja Risto Uimonen, toimituspäällikkö Kyösti Karvonen, yritysmarkkinoinnista Ilkka Karvonen, lukijamarkkinoinnista Tiina Koskela sekä kirkollisista aiheista kirjoittava toimittaja Pekka Mikkola.

9.30-10.00 Kaleva Kustannus Oy:n ja Kaleva Konsernin esittely

Esittelyn suoritti päätoimittaja Risto Uimonen.

Sanomalehti Kaleva on perustettu 1899. Pohjois-Suomen suurin sanomalehti, jonka levikki on noin 82 000 kappaletta ja lukijakuntaa päivittäin noin 201 000. Tilauksista 90% on vuositilauksia ja suurin osa kestitilauksina. Verkkolehti Kaleva.plus on toiminut 10 vuotta ja kävijöitä sivuilla noin 135 000 viikoittain. Lehden sisältö muodostuu 40 % ilmoituksista ja 60% uutisteksteistä.

Yritysmarkkinointi

Esittelijänä toimi Ilkka Karvonen

Yritysmarkkinoinnissa työskentelee noin 40 henkeä. Tuotosta ilmoitukset tuotavat noin 2/3-osan ja lukijatilaukset noin 1/3. Lehdessä valmistetaan yhdessä yritysten kanssa ilmoituksia. Verkkomainonta kasvaa ja tulee ohittamaan TV-mainonnan.

Lukijamarkkinointi

Esittelijänä toimi Tiina Koskela

Lukijamarkkinoinnin toimialaan kuuluvat asiakaspalvelu, jakelu, markkinointi ja telemarkkinointi. Lehden tilaustulot ovat noin 28 % liikevaihdosta.

10.00-11.00 Sanomalehti Kalevan toimituksen esittely, kierros toimituksessa

Toimituspäällikkö Kyösti Karvonen esitteli lehden valmistusta ja toimitiloja. Päivän kulku on pääsääntöisesti seuraava: Vuorossa oleva uutispäällikkö tulee töihin ennen klo 8 ja laatii alustavan suunnitelman seuraavasta lehdestä. Edellinen lehti arvioidaan klo 9 ja 9.15 laaditaan suunnitelma seuraavan päivän pääuutisaiheista, joita aletaan valmistella. Klo 16.15 tarkastetaan tilanne ja ilta viimeistellään lehteä. Toimitus sulkeutuu 23.15 ja lehti painetaan klo 00-02 välillä, jonka jälkeen alkaa jakaminen kotitalouksille. Ajankohtaiset nopeasti kehittyvät uutiset esim. onnettomuudet, saattavat muuttaa rytmiä hyvinkin nopeasti.

Lehden valmistumiseen vaikuttaa voimakkaasti myös valokuvaajan työ, jota esitteli kuvaaja Tapio Maikkola. Hän korosti tiimityöskentelyn merkitystä.

11.00-12.15 Lounas

Kaleva tarjosi maittavan lounaan. Lounaan aikana käytiin vilkasta keskustelua. Päätoimittaja kertoi kuinka keskimäärin lehteä luetaan n. ½ tuntia päivässä. Kaiken lukeminen kestäisi 3-4 tuntia. Lehti pyrkii tarjoamaan monipuolisesti kaikille lukijoille jotakin. Kaleva on vahva valtakunnallinen vaikuttaja, jonka tekstejä lainataan usein myös valtakunnallisissa sanomalehtikatsauksissa. Netin merkitys kasvaa ja tietoa tulee paljon mutta on usein pinnallista. Tietoa vaikea hallita ja yhteisten kokemusten määrä vähenee.

Piispa Salmi totesi kuinka todellisuus hajaantuu siruiksi eikä yksityisestä ihmisestä jää jälkeä koska kirjeiden kirjoittaminen on vähentynyt.

Kyösti Karvonen totesi kuinka tieto toisaalta laajenee maailmanlaajuisesti.

Risto Uimonen totesi, kuinka hänkin poistaa sähköpostiviestejä 8-9000 vuodessa, joista ei jää mitään merkkejä. Samalla hän kysyi piispalta, että mitä kuuluu naispappeudelle tänään?

Piispa Salmi vastasi, kuinka vastustajia on marginaalinen määrä. Juuri on vietetty naispappeuden 20-vuotisjuhlaa. Naispappeuden toteutuminen on tuonut paljon hyvää. Nykyään asioista voidaan pääsääntöisesti olla sivistyneesti ja rakentavasti eri mieltä. Aina on ollut myös niitä, jotka ovat aina eri mieltä.

Risto Uimonen kysyi myös Nokia-missiosta.

Piispa Salmi totesi kuinka missiolla on paljon uutisarvoa. Oulun tapahtumaan tultiin etelästä saakka. Toiminta tapahtuu Vapaakirkon kanssa. Piispa uskoi, kuinka mahdollinen uusi kirkko haastaa lähinnä vapaat suunnat eikä niinkään luterilaisuutta, joka edelleen on perinteisen ruisleivän kannalla.

Juhani Lavanko, Hannu Ojalehto ja Pauli Niemelä olivat piispan kanssa samaa mieltä ja ihmettelivät, kuinka suuren mainoskampanjan jälkeen vain 700 oli paikalla.

Lounaan jälkeen päätoimittaja Risto Uimonen alusti aiheesta:

” Miten kirkko ja seurakunnat näkyvät Kalevassa ”

Kalevassa on aiheeseen liittyviä juttuja paljon verrattuna esim. Helsingin Sanomiin. Kaleva tekee sisältöjä omille lukijoille joille uskonto ja siihen liittyvät asiat ovat edelleen tärkeitä. Esimerkkinä päätoimittaja otti suuren uutisoinnin suviseuroista oman toimittajan tekemänä paikan päältä, koska lukijakunnasta suuri määrä kuuluu siihen liikkeeseen. Hyvä toimitus tuntee lukijakunnan rakenteen ja palvelee hyvin. Kalevan liite Peto on suunnattu lähinnä nuorisolle ja saattaa ärsyttää vanhempaa lukijakuntaa. Kalevan perustaja Juho Raappana arvotti kristilliset arvot yhdeksi perustaksi ja siksi edelleenkin uskonnolliset asiat ovat esillä esim. pääkirjoituksissa.

Puheenvuoronsa lopuksi päätoimittaja totesi kuinka sekä lehden että kirkon työväliseenä on sana. Molempien ongelmana tai haasteena on myös maksajien väheneminen. Päätoimittaja kysyi vierailta: olisiko joitakin yhteistyömahdollisuuksia joilla voitaisiin lujittaa asiakaspohjaa.

Piispa Salmi kiitti puheenvuorosta ja iloitsi hyvästä yhteistyöstä kirkon ja Kalevan välillä. Historialliset syklit ovat aina olleet olemassa. Kirkko yrittää suunnit-

tella uusia toimintamuotoja perussanomaa unohtamatta. Pääasiamme on totuus ja Raamatun mukaan totuus tekee vapaaksi. Tarjoamme muutakin kuin päiväkohtaisia tapahtumia ja toivomme ihmisten miettivän myös syvällisempiä asioita.

Piispa kiitti vieraiden puolesta ja vieraille luovutettiin Jarin uusin kirja: ”Sisar hento valkoinen”.

Vierailijoista otettiin runsaasti kuvia ja seuraavan päivän Kalevaan tuleva juttu vierailusta valmistui siten, että se luovutettiin piispalle ennen talosta poistumista.

3 § Vierailu Oulun seudun ammattikorkeakoululle, Kotkantien Kampus

Läsnä: Herra piispa seurueineen, ammattikorkeakoulun rehtori Lauri Lantto, kulttuurialan johtaja Airi Hirvonen, tekniikan yksikön johtaja Risto Kimari, seurakuntaneuvoston jäsenet Martti Hannula ja Liisa Lahti.

12.30-13.15 Opiskelijatapaaminen ja piispan kyselytunti

Aluksi esiintyi musiikin alan opiskelijoita. Opiskelijat esittivät F. Mendelssohnin koraalin: *Lass, o Herr, mich hilfe finden*. Kuoroa johti lehtori Markku Liukkonen, solistina musiikinopiskelija Sirkka Rautakoski ja urkurina lehtori Ismo Hintsala.

Rehtori Lauri Lantto toivotti vieraat tervetulleeksi noin 8000 opiskelijan ammattikorkeakouluun. Opiskelijoita kulttuurialan lisäksi on tekniikan, sosiaali- ja terveystieteiden, kaupan sekä luonnonvara-alan parissa. Tila, johon olemme kokoontuneet, on Lauri Lanton mielestä ainutlaatuinen koko Suomessa. Tila on rakennettu akustiikaltaan musiikkia varten ja urut ovat erinomaiset. Ammattikorkeakoulussa opiskellaan myös kirkkomusiikin alalla, joten piispan ja seurueen vierailu on siinäkin mielessä erittäin mieluinen.

Piispa avasi kyselytunnin ja kiitti mykistävän kauniista musiikkiesityksestä. Hänen mielestään se kertoo opetuksen korkeasta tasosta ja opiskelijoiden hyvästä motivaatiosta.

1. kysymyksenä piispalle esitettiin: Onko oikein että kirkko kyselee jatkuvasti ihmisten mielipiteitä? Eikö sanoman ydin pitäisi olla evankeliumin julistaminen? Eikö Raamattu ja sen sanoma ole aina sama?

Piispa vastasi, että johtajuus nousee ihmisten kuuntelemisesta. Johtajan on selvitettävä, mitä ympärillä olevassa maailmassa tapahtuu. Kirkon todellisuus on sama. Ympärillämme tapahtuu paljon muutoksia ja kirkolle esitetään monenkaltaisia toiveita ja vaatimuksia. Kirkon perussanoma ei muutu. Todellisuutta on se, että kirkko tulee aina ihmisten rinnalle. Kirkolle Raamattu ja kirkon tunnustus ovat keskeistä. Ilmoitustodellisuudesta ei tingitä. Kirkon halu on kuunnella ihmistä ja tulla hänen rinnalleen.

2. kysymyksenä esitettiin, kuuluuko kanttorin virka kirkon virkaan? Pitäisikö konttorillakin olla vihkimys?

Piispan vastaus: Kirkon diakonaatin käsittely on kesken ja asiaa on pohdittu aika kauan. Toivottavasti tulee. Kokonaisuudessaan laaja paketti, joka vaatii huolellista paneutumista. Olen hieman epäileväinen toteutumisesta. Kanttoreita tuskin vihitään, ainakaan pitkään aikaan. Mielestäni Kristuksen palveleminen on tärkeämpää kuin vihkiminen.

3. kysymyksenä kysyttiin, miksi seurakunta ei ole hyödyntänyt tehokkaammin internettiä ja viestinnän koulutusta?

Piispan mielestä asiaan on kiinnitettävä entistä painokkaammin huomiota. Eri-laisten viestintävälineiden yhdistetty käyttö tehostaisi tiedon saantia. Esimerkiksi messun kuvaaminen nettiin maailmanlaajuisesta asettaa suuria laatuvaatimuksia toimittajille.

Opiskelijatapaamisen päätteeksi opiskelija Aino Juntunen esitti urkusoolon.

13.15-14.00 Oppilaitoksen esittely

Piispalle ja seurueelle esiteltiin suhteellisen uuden oppilaitoksen hienoja tiloja.

Konsertteja ja tanssiopetusta varten olevassa auditorion mallisessa salissa hyvän ja eri musiikkimuodoille muunneltavan akustiikan lisäksi on olemassa kaikki mahdollisuudet myös audiovisualisointiin.

Video- ja viestintäopetusta antavassa laboratoriossa voidaan tehdä tiloja muunnellen monenkaltaisia produktioita.

Kolmantena kohteena esiteltiin hyvinvointilaboratorio, joka tekee yhteistyötä mm sairaalakirurgian kanssa. Laboratoriossa voidaan mallintaa röntgenkuvista esim. pääkallo. Mallinnusta voidaan käyttää leikkausten valmistelussa. Esittelijänä toimi lehtori Pekka Määttä.

14.00-14.30 Kahvit, henkilökunnan tapaaminen

Kahvitilaisuudessa vierailijat seurustelivat opettajien ja muun henkilökunnan kanssa. Ammattikorkeakoulu antoi vierailusta muistoksi vieraille Ismo Hintsalan soittaman CD:n, joka sisältää J.S.Bachin Organ Toccatas.

16.00-17.30 Karjasillan seurakunnan työntekijäneuvottelu piispan johdolla Karjasillan kirkossa

Piispa seurueineen ja nimiluettelon mukainen henkilökunta.

Aluksi laulettiin virsi 567

Piispa Samuel Salmi avasi tilaisuuden ja kertoi, kuinka Karjasillan seurakunta liittyy elämääni siten, että 1978 hain seurakunnan kappalaisen virkaa, enkä tullut valituksi. Karjasilta on monipuolinen, persoonallisia ja osaavia työntekijöitä on paljon. Ei välttämättä helppo johtaa ja hallita. Piispa luovutti puheenvuoron kirkkoherra Juhani Lavangolle.

Juhani Lavanko kertoi, kuinka saman viikon tiistaina henkilökunta oli tuomio- ja kapitulin dekaanin ja hiippakuntasihteereiden kanssa työskennellyt seurakunnan Swot-analyysin parissa. Tehtiin seuraavista työaloista: musiikki, diakonia, kasvatus ja nuoret aikuiset. Alueina käsiteltiin Karjasiltaa, Kaukovainiota ja Kaakkuria. Kirkkoherra näytti kalvoilla, minkälaisen yhdistelmän hän on laatinut yhteiseksi seurakunnan Swot-analyysiksi. Analyysi on tämän tarkastuspöytäkirjan liitteenä 5.

Dekaani Niilo Pesonen käytti seuraavan puheenvuoron. Hän kiitti tiistaipäivästä todeten, kuinka työtä tehdään viidellä alueella. Paljon on saatu aikaan, mutta väsymystäkin saattaa olla havaittavissa. Kyselenkin, miten hoidetaan, ettei tule kenellekään liian suurta taakkaa. Väliportaan hallintoa kannattaa edelleenkin vahvistaa, vaikka delegointia on jo suoritettu. Työalojen väliseen yhteistyöhön on syytä kiinnittää huomiota. Jumalanpalveluselämä on monipuolista ja kehitetään edelleen. Puhutaan kuulijan kieltä. Työstä voidaan vetää seuraavia johtopäätöksiä:

- kirkkomusiikki on hyvin verkostoitunut
- kasvatus on seurakunnan ikärakenteesta johtuen yksi painopistealueista
- nuoret aikuiset ovat saaneet eväät lapsuudesta eteenpäin
- diakonian auttamistyö on paljolti näkymätöntä, vanhustyössä oma virka
- tulevaisuudessa kysymys, miten saadaan rekrytoitua vapaaehtoisia
- miten tavoitetaan vieraantuneet, jotka eivät tule normaaleilla ilmoituksilla

Seuraavaan viiteen (5) kohtaa toivoisin kiinnitettävän huomiota:

1. Alueiden ja työalojen selkiyttäminen, mikä on kenenkin rooli, yhteistyö toimijoiden kesken, miten kutsutaan seurakunnan toimintoihin
2. Väsymyksen ehkäiseminen, ajaton ja rajaton työaika
3. Vapaaehtoisten rekrytointi, maallikkous
4. Vieraantuneiden etsiminen, evankelioiminen, miten saavutetaan
5. Miten toimitaan mediassa: netti, kännykät, lehdistö

Raportti toiminnallisen osaston tarkastuksesta on liitteenä 3.

Seuraavaksi puheenvuoron käytti Herra piispa. Hän otti esille seuraavankaltaisia asioita:

- älkää menettäkö rohkeuttanne, Herra antanut meille tämän tehtävän
- ei tarvitse pelätä, Kristus itse johtaa maailman kauneinta laulua
- pidetään yllä yhdessä toivoa ja visio työstä selkeänä, rajatut työtehtävät
- kannustetaan toinen toistamme

- sitoutunut ja motivoitunut joukko voi paljon ja saa tuloksia aikaan
- itsekkyyks ja oma käsitys asioista etenee koko yhteiskunnassa, jolloin yhteisöllisyys vähenee koko ajan
- emme tunne tulevaisuutta, olkaamme siis nyt uskollisia
- on tärkeitä, että jokaisella itsellä on suhde Jumalaan kunnossa, rukous ja anteeksianto antavat voimia
- jalostetaan sitä mikä tuntuu itselle tärkeältä ja toimivalta
- hyväksyäkää erilaisuus ja antakaa mahdollisuuksia erilaisuudelle
- toista voi joskus ja useamminkin kiittää ja kehua

Tarkastajien puheenvuoroista seuranneesta keskustelusta poimittua:

- Heidi Karvonen kiitti piispaa kannustavista sanoista
- Petri Satomaa ilmaisi mielipiteensä, kuinka iso seurakunta tarvitsee johtajan. Yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtajuus vie valtavasti kirkkoherran aikaa.
- Hannu Ojalehto vastasi, että juuri sen vuoksi yhteisen neuvoston puheenjohtajan tehtävää kierrätetään 4 vuoden periodeissa
- Piispa oli Satomaan kanssa samaa mieltä, että kirkkoherraa tarvitaan seurakunnan johtamiseen
- Juhani Lavanko sanoi, kuinka yhteisen neuvoston johtamisesta saa hyvän kokemuksen oman seurakunnan asioiden valvomiseen
- Pauli Niemelä kehotti seurakuntaa kehittämään vaikka tulevana vuotena palvelikäytäntöjä. Oltava hyvin valmisteltuja ja tarpeellisia. Olisiko yhtymän viroista joitakin siirrettävissä seurakuntiin?
- Aila Valtavaara piti uuden palkkausjärjestelmän luokittelua epäonnistuneena. Lapsityönohjaajien siirtoa seurakuntiin hän piti onnistuneena, jolloin saatiin toimiva seurakunta.
- Piispa toivoi, että palkkaluokittelun virheet voitaisiin korjata. Yhtymän tulee palvella yhteisöä ja helpottaa hallintoa. Oulun kaupunki ja seurakunta ovat kaupunkilaisten mielessä yksi. Siksi meidän kaikkien tehtävänä on luoda hyvä yleisilme, Oulun seurakunta.
- Juhani Lavanko kertoi, kuinka brändi-keskustelu on tulossa toiminnallisen strategian kautta, jota juuri laaditaan laajalla rintamalla yhtymässä.
- Piispa Salmi totesi lopuksi, kuinka kaikki olemme Jumalan lunastamia lapsia. Tehdään siksi työtä turvallisesti Jumalan kämmenellä.

Työntekijätapaamisen päätteeksi laulettiin virsi 444.

6 § 17.30-18.15 Päivällinen

Läsnä: Herra piispa seurueineen, seuraavat nimiluettelon mukaiset seurakunnan työntekijät ja luottamushenkilöt.

Ruokavirren 472 jälkeen nautittiin seurakunnan emäntien valmistama erittäin maittava poronkärjistys lisukkeineen. Jälkiruokana oli täytekakku ja kahvi.

7 §

Luottamushenkilöiden ja seurakunnan työntekijöiden yhteinen tapaaminen klo 18.15

Läsnä: Herra piispa seurueineen, Karjasillan seurakunnan työntekijät ja luottamushenkilöt: Nimiluettelon mukaan

Aluksi laulettiin virsi 444.

Piispa Salmi sanoi avauspuheenvuorossaan, kuinka kyseessä on ruutukaava Oulun viimeinen tarkastettava seurakunta. Oulujoki tulee muutamien aikojen perästä. Tarkastus liittyy olennaisesti syksyllä toimitettuun yhtymän tarkastukseen. Pidän erittäin tärkeänä, että luottamushenkilöt ovat mukana. Kysymyksessä on sekä kontakti- että informaatiotapahtuma.

Seurakuntaneuvoston varapuheenjohtaja Martti Hannula käytti seuraavan puheenvuoron. Keskustelussa sairaalasielunhoitajien kanssa kuulin, kuinka sairauden keskellä olevat muistavat hyvin lapsuuden rukouksen ja opetuksen ripikoulusta. Kuljemme täällä kahden maan kansalaisina. Seurakunnan tehtävänä on valmistaa ihmistä taivasta varten. Jeesuksen Kristuksen tunteminen ja Hänen opetuslapsekseen pääseminen on elämämme tärkein asia. Alueellamme on keskusalueen lisäksi lähiöinä Maikkula ja Kaakkuri, joihin on rakennettu kirkot ja seurakuntakeskukset. Työntekijöillä on hyvät olosuhteet ja he ovat ammattitaitoisia. Kipupisteenä koetaan yhden työntekijän joutuminen työelämän ulkopuolelle. Maailma pyrkii kaikkiin seurakuntiin ja kirkosta eroaminen pyrkii hallitsemaan toimintamalleja. Piispantarkastus on läpivalaisu seurakunnasta ja yhdessä ratkaisujen etsimistä. Vuorovaikutteisuus on tärkeää. Rukoilemme rauhoittumista uuden suunnan etsimiselle. Vanha sanonta: ”kaikille mieliksi tekijä nuolee itsensä olemattomiin”, on pelottava.

Dekaani Niilo Pesonen käytti puheenvuorona osittain saman kuin henkilökuntatapaamisessa (§ 5). Seuraavia asioita hän pyytää miettimään yhdessä: Seuraavaan viiteen (5) kohtaa toivoisin kiinnitettävän huomiota:

1. Alueiden ja työalojen selkiyttäminen, mikä on kenenkin rooli, yhteistyö toimijoiden kesken, miten kutsutaan seurakunnan toimintoihin
2. Väsymyksen ehkäiseminen, ajaton ja rajaton työaika
3. Vapaaehtoisten rekrytointi, maallikkous
4. Vieraantuneiden etsiminen, evankelioiminen, miten saavutetaan
5. Miten toimitaan mediassa: netti, kännykät, lehdistö

Aessori Pauli Niemelän puheenvuorosta poimittua. Tarkastus on ollut tavanomaista suppeampi, koska yhtymä tarkastettiin syksyllä. Taloustilanne vaikuttaa hyvältä. Seurakunnan 3 kirkkoa ja 2 kappelia ovat hyvässä kunnossa. Toimitilat muutenkin tällä hetkellä riittävät. Voisiko joitakin pastorin virkoja esittää muutettavaksi kappalaisen viroiksi, jolloin saataisiin ehkä enemmän pysyvyyttä pappien osalta. Seurakuntamestareita yhteensä viisi(5). Onko kaikkien työnkuva riittävän monipuolinen? Esitän pöytäkirjojen yhtenäistämistä saman formaatin mukaista laatimista.

Lääninrovasti Hannu Ojalehto kertoi, kuinka maanantaina oli orientoiva keskustelu. Tarkastin arkiston, viraston ja kirjanpidon. Seurakuntalaisten palvelua

varten tilat ja laitteet toimivia. Viraston tila ei ole kovin suuri ja esim. henkilökohtaiset tapaamiset on syytä tehdä jossakin muualla. Virastoille on siirtynyt tehtäviä mm. viestinnältä, jolloin työpaine on kasvanut. Yhtymä on alustavissa keskusteluissa luvannut tulla avuksi. Arkisto on kunnossa mutta alakertaan kulku on vähän työlästä. Omaa yhtenäistä käsikirjastoa ei ole mutta sen harkitsemista suosittelen ja tarve kannattanee selvittää.

Seuranneessa keskustelussa käytettiin seuraavat puheenvuorot:

Liisa Lahti kysyi, mihin liittyy johtajuus toiminnallisiin esimiehiin?

Juhani Lavanko vastasi, kuinka tärkeätä työyhteisön tuki on esimiehelle.

Pauli Niemelältä kysyttiin seurakuntamestareiden määrästä. Hän vastasi, kuinka viisi tuntuu ulkopuolisen silmin suurelta määrältä ja toivoi että kaikilla olisi riittävän monipuoliset ja haastavat tehtäväkuvaukset.

Martti Hannula kehotti keskittymään esimerkiksi rippikoulussa keskeisiin asioihin, jotka ainakin jäisivät jokaisen rippikoululaisen mieleen.

Riitta Jouppila esitti toiveen järjestää omat kirkkopyhät esim. 30,40 ja 50 -vuotiaalle.

Juhani Lavanko vastasi erilaisten syntymäpäiväkäytäntöjen olevan parasta aikaa harkittavana.

Matti Still kysyi kirkkoherralta Swot-analyysistä, miten lähetystyö on pirstaloitunut?

Juhani Lavanko vastasi, kuinka kohteiden suuri määrä aiheuttaa pirstaloitumista, eikä oikein hahmoteta kokonaisuutta. Toivoisin enemmän tukea pienemmälle joukolle.

Hannu Ojalehto kysyi, voisiko nimikkokohteet jakaa toiminnallisille alueille?

Hilja Seppänen esitti mahdollisuutta järjestää jatkorippikoulu useiden vuosien päästä ensimmäisen käymisestä? Voiko jäsenyys pysyä samassa seurakunnassa kaupungin sisällä muutettaessa?

Piispa Salmi vastasi, että jäsenyys on tällä hetkellä seurakuntakohtainen, mutta asiaa mietitään. Kannattaa korostaa, että muuton jälkeenkin saa olla seurakunnan jäsen ja kaikissa kirkoissa on mahdollisuus käydä jäsen seurakunnasta riippumatta. Keskustelussa tullut esille arvokkaita puheenvuoroja ja keskustelua erilaisista vaihtoehdoista ja suunnasta kannattaa jatkaa.

Loppuyhteenvedossa Herra Piispa esitti seuraavankaltaisen vision jumalanpalveluksesta:

- jumalanpalvelus on seurakuntaelämän kruunu ja keskus
- suuren jäsenmäärän mielestä idealisoitunut
- sama tilanne ollut kaikkina aikoina, kaikki eivät koskaan ole tulleet kirkkoon
- jumalanpalvelus on kehittynyt vuorovaikutteiseen ja osallistuvaan suuntaan

- joskus jumalanpalveluksessa voisi saarnata myös maallikko kirkkoherran luvalla
- jumalanpalvelus voi olla myös virsi/musiikki JP

Illan päätteeksi laulettiin virsi 552.

Sunnuntai 27.4.2008

8 § Piispanmessu Karjasillan kirkossa klo 10

Herra piispa toimitti messun Karjasillan kirkossa 5.sunnuntai pääsiäisestä, jolloin päivän aiheena oli: Sydämen puhetta Jumalan kanssa. Messussa saarnasi kirkkoherra Juhani Lavanko (liite 4), kanttoreina toimivat Ilkka Järviö ja Riitta Piippo, avustajina toimivat kappalainen Liisa Karkulehto, johtava diakoniatyöntekijä Mervi Keskinen ja vanhustyön diakoniatyöntekijä Asta Leinonen. Messussa lauloi Cantio Laudis-kuoro, johtajana Olli Heikkilä.

Piispa aloitti messun johdantosanoillaan. (Notaarin kokoama lainaus)

Rakkaat ystävät, Karjasillan seurakunnan jäsenet ja ystävät lähellä ja kauempana.

Tänään Karjasillan kirkossa vietetään piispantarkastusmessua. Yhdessä saamme ylistää Jumalaa hyvistä lahjoista. Yhdessä saamme kertoa elämän suurista arvoista. Rukous on sydämen puhetta Jumalan kanssa. Mitä on sydämen puhe? Ei kovin paljon sanoja eikä määritelmiä. Eikö se ole hiljaisuutta oman elämän todellisuuden kanssa.

Tänään on myös kansallinen veteraanipäivä. Erityisesti silloin, vuosikymmeniä sitten, oli paljon sydämen puhetta Jumalan kanssa. Valtakunnan tasolla tasavallan presidentin puoliso sanoi, ”ellei kansa yhdy rukoukseen, käy huonosti”

Sain käsiini kirjan, joka kertoo sodan historiasta. Pappilan poika kertoi kuinka pohjoisen hiippakunnassa ei kovin paljon pidetty polvirukouksia. Vanhempieni huoneeseen kurkistaessani näin, kuinka isä ja äiti lähes joka päivä rukoilivat polvillaan ja ainoastaan yksi oli heidän pyyntönsä: ”Herra auta”. Lähes joka päivä tuotiin sankarivainajia siunattavaksi kotiseurakunnan hautausmaahan. Jumala auttaa häden hetkellä. Rukoukset ovat kantaneet meitä ja saamme tänään elää vapaassa maassa.

Jumala on edelleen kanssamme eikä tämänkään päivän rukous ole yhtään laimeampaa kuin silloin. Tänäänkin rukoilemme Pyhän Hengen kanssa kirkollemme siunausta ja voimaa taivaan tien kulkemiseen. Samalla pyydämme, että Jumalan Henki saisi valaista seurakunnan elämää. Rukouksissamme meillä on myös huoli keskikehältä reunalle siirtyneistä. Jumala herättää näkemään perusjuuret, joita ei voi katkaista ettei koko puu kuole. Saamme rukoilla uskon ja koko kansamme puolesta. Rukous koskettaa tänäänkin jokaista Karjasillan seurakunnan jäsentä. Ollaan Jumalan edessä hiljaa ja pyydetään siunausta ja

voimaa jokaiseen päiväämme. Jumalan tuulten puhaltama tie on avoin tulevaisuuteen.

9 § Yleinen piispantarkastus Karjasillan kirkossa

Messun jälkeen herra piispa aloitti yleisen piispantarkastuksen. Hän kertoi, että Karjasillan seurakunnan edellinen piispantarkastus pidettiin noin 10 vuotta sitten. Tällä kertaa tarkastus on tavallista suppeampi, koska yhtymän tarkastus pidettiin syksyllä.

Piispantarkastus alkaa siitä, kun seurakunta saa tiedon tulevasta tarkastuksesta. Sen jälkeen kirkkoherra, luottamushenkilöt ja seurakunnan työntekijät alkavat laatia tarkastuskertomusta. Kertomuksen tekeminen vaatii paljon työtä. Tavoitteena on, että seurakunta itse saa kysymysten kautta paneutua siihen, mitä on tehty ja mihin ollaan menossa. Seurakunta asetetaan peilin eteen katsomaan toimintaa, taloutta ja hallintoa. Piispa kiitti Karjasillan seurakuntaa huolellisesti tehdystä tarkastuskertomuksesta. Pöytäkirja tulee kaikkien nähtäville noin 2 kuukauden sisällä ja se on myös netistä luettavissa.

Herra piispa esitteli seurueensa seurakunnalle. Aessori Pauli Niemelä on suorittanut talouden ja hallinnon tarkastuksen ja lääninrovasti Hannu Ojalehto arkiston ja virastotoimen tarkastuksen. Piispan seurueeseen kuuluu myös notaari Jyrki Vaaramo, joka pitää pöytäkirjaa tarkastuksen kulusta.

Ohjelma tässä tarkastuksessa on lyhyesti: Ensiksi aessori Niemelä esittää oman tarkastuskertomuksensa, seuraavaksi lääninrovasti Ojalehto omansa ja sitten on mahdollisuus keskustella.

Piispa pyysi aessori Niemelää esittelemään talouden ja hallinnon tarkastuskertomuksen (liite 1).

Seurakuntalaiset kohtaavat työn 5 alueella. Aluemalli vaikuttaa toimivalta. Kannattaako pohtia Karjasillan ja Kaukovainion yhteistä aluetta? Kirkot ja kappelit ovat hyvässä kunnossa. Taloudelliset resurssit ovat vähintään hyvät. Talouden ja hallinnon puolesta seurakunnalla on hyvät edellytykset monipuoliseen ja rikkaaseen seurakuntaelämään. Tarvitaanko uusille alueille vielä tiloja, esim. Metsokangas?

Seuraavaksi lääninrovasti Ojalehto esitteli kertomuksen arkiston ja virastotoimen tarkastuksesta (liite 2).

Tilojen sisäiset vuokrat rasittavat paljon seurakunnan taloutta. Lapsityöntekijöiden siirtäminen seurakuntiin on ollut hyvä ratkaisu. Viestinnältä on tullut seurakuntien vastuulle tehtäviä, jotka työllistävät toimistohenkilöstöä. Yhtymä on luvanut auttaa tulevaisuudessa ainakin taloushallinnossa. Viraston tilat tarkoitettu kahdelle työntekijälle ja muiden huomioitava, että työrauha säilyy. Asiat seurakunnassa on hoidettu hyvin ja kirkkoherra johtanut seurakuntaa mallikkaasti. Henkilökunta on puhaltanut yhteen hiileen. Työntekijöiden jaksamiseen kannattaa kiinnittää huomiota. Maallikkouden aseman lujittaminen on tärkeätä.

Piispa kiitti asessoria ja lääninrovastia puheenvuoroista ja avasi yleisen keskustelun seurakuntalaisille.

Harald Birger Olausen kysyy, miten sanomaa viedään eteenpäin. Voisiko RT ottaa huomioon teologiset asiat? Armo ja rakkaus kiinnostavat ihmisiä. Irti Kotimaa-yhtiöstä.

Piispa vastasi että RT:n toimituslinjasta keskustellaan mutta ei kuulu tähän tilanteeseen.

Niilo Huttunen kysyi, onko piispojen kanta tiukentunut naispappeuden vastustajiin? Onko valtionkirkon rooli noudattaa solidaarisuuspolitiikkaa. Kiista on mielestäni jonninjoutava.

Piispa vastasi, ettei Suomessa ole valtionkirkkoa. Kyseessä on vapaa-ajattelijoiden lyömä-ase. Kirkolla on autonominen asema lainsäädäntötyössä. Kirkko on julkisoikeudellinen yhteisö, joka itse valitsee hallintoelimensä. Kirkko itse ratkaisi naispappeuden tulon 1986. Ensimmäiset naispapit vihittiin 1988. Ei ole riippuvainen valtion lainsäädännöstä tämän asian osalta. Teologiset perusteet ovat olemassa. Kirkko on sitoutunut päätökseen.

Liisa Viren kysyy tavallisena seurakuntalaisena, miksi messussa käytetään Nikean uskontunnustusta. Uskon niin, että tavallinen seurakuntalainen on oppinut ulkoa apostolisen tunnustuksen eikä tarvitse sitä tunnustaessaan lukea paperista. Apostolinen tunnustus lämmittää mieltäni.

Piispa vastasi, kuinka Nikealainen tunnustus on yhteinen sekä idän että lännen kirkoissa. Apostolinen uskontunnustus on kastetunnustus. Seurakuntalaisten mielipidettä kannattaa herkällä korvalla kuulla. Paperin rapina sekä hallinnossa että käytännön elämässä tulisi saada muutetuksi osaksi arkista elämää.

Olausen kysyi, voiko 10-vuotias käydä rippikoulun?

Piispa vastasi, että rippikoulu on tarkoitettu 14-15-vuotiaille.

Muita puheenvuoroja ei pyydetty ja piispa kehotti jatkamaan keskustelua seurakunnan sisällä.

Herra piispa päätti yleisen tarkastuksen omaan puheenvuoroonsa. (Notaarin kokoama lainaus)

Käyty keskustelu todistaa, että Karjasillan seurakunta on hyvin dynaaminen. Toivon, että tulevaisuudessakin vallitsee avoin ja hyvä ilmapiiri kaikkien seurakuntalaisten keskuudessa. Jumalanpalvelusten käyntimäärät ovat lievässä nousussa Karjasillan seurakunnassa ja se rohkaiskoon yhä jatkamaan kehitystyötä. Aktiivinen, sanaa ja sakramenteja rakastava ydin, olkoon aina esillä. Seurakunnallinen elämä saisi tavoittaa ihmisiä laajemminkin:

- onko niin, että kutsu/viesti ei mene perille?
- seurakuntaelämän tulisi näkyä kaikille
- annan täyden tukeni kaikille toimille hyvän sanoman viemisestä laajasti kaikin mahdollisin keinoin
- netin käytön tehostamiseen kannattaa miettiä keinoja

Maallikoiden tulo työntekijöiden rinnalle on suuri rikkaus. Oma osaaminen ja erityisesti erikoisosaaminen kannattaa tuoda seurakuntalaisille.

Puhuminen seurakuntalaisten kielellä on tärkeitä

- toisenkaltaiseen ilmaisuun tottuneet tuntevat vieraantuneisuutta
- sekä sanallisesti että musiikillisesti
- luottamus kaiken pohjana
- perustana on rakkaus Kristukseen
- Jumala itse johtaa kirkkoon

Esitän Karjasillan seurakunnalle parhaat kiitokseni. Seurakunta elää ydinsanomasta. Tulokset näyttävät monilla mittareilla hyvältä. Kirkkoherralle erityiskiitokset myös yhteisen kirkkoneuvoston työskentelystä. Suurin kiitos nouskoon tänäänkin Taivaalliselle Isällemme hyvyydestä, jota kaikki olemme saaneet tuntea.

Yleisen piispantarkastuksen lopuksi koko kirkkoväki nousi laulamaan kiitosvirren 332.

10 § Kirkkokahvit seurakuntasalissa

Piispanmessun ja yleisen tarkastuksen jälkeen piispa ja osa kirkkoväestä siirtyivät seurakuntasaliin nauttimaan kirkkokahvit . Virren 472 jälkeen monipuolisen kahvitarjoilun jälkeen kirkkokuoro lauloi Juha Sorannan johtamana, psalmin 94 pohjalta Tuomo Nikkolan säveltämän laulun: Laulakaa riemuin kaikki maa.

11 § Tarkastuksen päätös seurakuntasalissa

Kirkkoherra Juhani Lavanko käytti puheenvuoron

Arvoisa piispa, piispatar, hyvät ystävät

Edellinen viikonloppu Enontekiöllä ja nyt täällä. Piispalta vaatii suurta sopeutumista, koska seurakunnat ovat varmasti perin erilaiset. Kiitokset siitä, että piispa on paneutunut erilaisiin asioihin toiminnan kannalta. Me olemme saaneet ilmaista koulutusta. Olen onnellinen, että olemme päässeet pinnalta syvemmälle. Kapitulin avustuksella olemme tiistaina saaneet kehittää toimintojamme monilla eri alueilla. Maallikkouden merkityksen olemme havainneet ja sen eteen teemme kovasti tulevaisuudessa työtä. Vapaaehtoistoiminta halutaan nähdä mahdollisimman laajasti. Asia on meidän Karjasillan seurakuntalaisten yhteinen; seurakunta olemme me.

Lopuksi kirkkoherra ojensi piispattarelle ja seurueen jäsenille kukat yhdessä seurakuntaneuvoston jäsenen Pirkko Kamulan kanssa.

Piispa kiitti Karjasillan seurakuntaa kaikesta. Elämme kirkkovuodessa erityistä aikaa. Jeesus on liikkeellä ja etsii meitä kaikkia. Kristus on ylösnoussut. Hän

menee edellämme Galileaan. Iloitsemme, että Kristus on kulkenut edellämme. Saamme kohdata Hänet arjenkin keskellä.

Pöytäkirja sisältää seuraavat liitteet:

Kertomus talouden ja hallinnon tarkastuksesta (liite 1),
Kertomus arkiston ja virastotoimen tarkastuksesta (liite 2),
Kapitulin toiminnallisen osaston laatima raportti (liite 3)
Piispanmessussa pidetty saarna (liite 4) sekä
Karjasillan seurakunnan Swot-analyysi. (Liite 5)
Nimiluettelo osallistujista työntekijöiden luottamushenkilöiden tapaamisessa
(Liite 6)

Olemme tarkastaneet pöytäkirjan ja todenneet sen piispantarkastuksen kulun mukaiseksi.

Piispa

Samuel Salmi

Pappisasessori

Pauli Niemelä

Lääninrovasti

Hannu Ojalehto

Dekaani

Niilo Pesonen

Notaari

Jyrki Vaaramo

Kertomus talouden ja hallinnon tarkastuksesta

1. Yleistä

Talouden ja hallinnon tarkastus suoritettiin 21.4.2008 klo 10-14. Tarkastukseen osallistui kirkkoherra Juhani Lavanko, toimistonhoitaja Mirja Tarvainen, vs. toimistosihteeri Merja Hyvärinen, talousjohtaja Arja Ahonen, seurakuntaneuvoston varapuheenjohtaja Martti Hannula, kappalainen Liisa Karkulehto, lääninrovasti Hannu Ojalehto ja asessori Pauli Niemelä.

Karjasillan seurakunta kuuluu Oulun seurakuntayhtymään, jonka piispantarkastus pidettiin syksyllä 2007. Tästä syystä taloutta ja hallintoa tarkastellaan vain soveltuvin osin Karjasillan seurakuntaan.

2. Taloudellinen tilanne

Seurakuntayhtymä on varakas. Varojen jakamisperusteissa on tehty viilaukset, jotka antaa jäsenmäärältään suurille seurakunnille aiempaa enemmän. Karjasillan seurakunnan taloudelliset resurssit ovat vähintäänkin hyvät. Tosin toimintamäärärahoja heikentää sisäiset vuokrat.

3. Kiinteistöt ja maaomaisuus

Seurakunnalla on kolme kirkkoa ja kaksi kappelia. Kirkot ovat peruskorjattu tai oia uusia, kuten Pyhän Andreaan kirkko. Kirkot ja kappelit ovat hälytys- ja sammutusjärjestelmien suojassa. Tarvittaessa turvaa voidaan lisätä kameravalvonnan avulla. Karjasillan seurakunnan muut toimitilat ovat riittäviä ja peruskorjauksen jäljiltä toimivia ja viihtyisiä. Jatkossa seurakunta pääsee miettimään, miten se sijoittaa mahdollisia toimitiloja uusille asutusalueille.

Edellisessä piispantarkastuksessa (1998) on esitetty seurakuntarajojen tarkistusta Oulujoen seurakunnan kanssa. Tämä on toiminnallisesti ilmeisen ajankohtainen vieläkin Heikkilänkankaan kohdalla. Toisaalta yhtymässä seurakuntaraja ei pitäisi olla esteenä toiminnalle. Asiaa on syytä käsitellä yhtymän tasolla.

Seurakunnan vakuutukset ovat kunnossa. Hautasijojen on yhtymän alueella pitkälle tulevaisuuteen.

4. Henkilöstö

Seurakunnassa on käytössä aluetyömalli. Se on osoittautunut toimivaksi. Seurakuntalaiset ja luottamushenkilöt kokevat seurakunnan juuri alueiden kautta. Tämän mallin kehittämiseen on syytä panostaa jatkossakin.

Karjasillan seurakunnalla on noin viiden kymmenen työntekijän joukko. Laajan työyhteisön ja yhtymärakenteen vuoksi työyhteisöllä on tarpeen miettiä tarkkaan kokouskäytäntöjä ja palaveerauskulttuuria. Varsinaiseen ”kenttätööhön” jää usein liian vähän aikaa. Tästä voisi pitää vaikka ideakil-

pailun hyvien käytäntöjen löytämiseksi, samoin kuin työnsuunnittelun ja koordinoinnin kehittämiseksi.

Työyhteisön johtaminen on vaativa. Johtamisen delegointia on aihetta jatkaa. Tältä osin vastuuta voisi jakaa erityisesti hallintokappalaiselle ja myös aluekappalaisille. Työyhteisön jatkuva kehittäminen voi sysätä liikkeelle myönteisen vireen seurakuntatyöhön.

Työntekijäryhmistä laajin joukko on papistoa (12). Näistä puolet on seurakuntapastoreita. Seurakunnan etu voisi olla, että näistä osa muutettaisiin kappalaisen viroiksi. Seurakuntamestareita on puolestaan viisi, eli jokaiselle oma kirkko/kappeli. Heidän työnkuvaansa voisi siirtää enemmän valvonnasta varsinaisiin suntion tehtäviin.

Seurakuntayhtymän ja paikallisseurakuntien on tarpeen miettiä, miten yhtymän erityistyömuodot (kuten erityisnuorisotyö ja erityisdiakoniatyö) jalkautuvat paremmin paikallisseurakuntien alueelle. Toinen mahdollisuus on hajauttaa yhtymän erityistyömuodot seurakuntiin tai antaa jonkun seurakunnan tehtäväksi.

Työalojen ja työntekijöiden ohjesäännöt ovat kunnossa. Suositussopimukset ovat vahvistettu koko yhtymän alueella. Työntekijöiden lakisäänteiset vaikuttamiskanavat ovat käytössä.

5. Hallinto ja tilintarkastus

Seurakuntaneuvosto on kokoontunut yhdeksän kertaa (2007). Johtokunnat ja alueneuvostot toimivat uusituin johtosäännöin. Pöytäkirjat ovat selkeitä ja siistejä, tosin niiden muotoilut (formaatti) voisi yhtenäistää. Pöytäkirjojen nähtävilläoloaika on yhtäläinen oikaisuvaatimusajan kanssa.

Yhtymän ja seurakunnan hallinnossa on luotu selkeät pelisäännöt, kuten matkalaskukäytäntö osoittaa. Hyvän hallinnon tunnusmerkit täyttyvät kaikkineen seurakunnan toiminnassa. Tilintarkastus hoidetaan yhtymän tasolla. Tilintarkastajilla ei ole ollut huomautettavaa myöskään Karjasillan seurakunnan osalta.

6. Yhteenveto

Karjasillan seurakunta on keskustelevalta ja dynaaminen seurakunta. Sillä on talouden ja hallinnon puolesta hyvät edellytykset monipuoliseen ja rikkaaseen seurakuntatyöhön. Edellä kerrotuilla virityksillä ruohonjuuritason seurakuntatyö voisi saada jatkossa vielä nykyistä enemmän mahdollisuuksia.

Kiimingissä 27.4.2008

Pauli Niemelä
pappisasessori

Piispantarkastus Karjasillan seurakunnassa 2008

Lääninrovastin tarkastuskertomus

Tarkastuksen aika ja paikka: maanantai 21.4.2008 klo 10 - 14 Karjasillan kirkon virasto ja työtilat
Tarkastuksen suorittajat: pappisasessori Pauli Niemelä ja lääninrovasti Hannu Ojalehto
Karjasillan seurakunnan edustajina läsnä: kirkkoherra Juhani Lavanko, seurakuntaneuvoston vara-puheenjohtaja Martti Hannula, kappalainen Liisa Karkulehto, kirkkoherranviraston toimistonhoitaja Mirja Tarvainen ja vs. toimistonhoitaja Merja Hyvärinen sekä Oulun seurakuntayhtymän talousjohtaja Arja Ahonen.

Tarkastuksen kulku

Tarkastus aloitettiin keskustelulla, johon osallistuivat yllämainitut henkilöt. Siinä todettiin tämän tarkastusosion tavoitteet ja hahmotettiin yleiskuva Karjasillan seurakunnasta ja sen toiminnallisista puitteista. Maittavan lounaan jälkeen lääninrovastina tarkastin yksityiskohtaisesti kirkkoherranviraston toiminnan, arkistohoidon ja kirjaston.

Yleisiä huomioita

Karjasillan seurakunta on yksi Oulun seurakuntayhtymän neljästä seurakunnasta. Yhtymän vahva talous luo seurakunnille hyvät ja turvalliset toimintaedellytykset. Karjasillan seurakunnan toimitilat ovat kauttaaltaan hyvässä kunnossa. Kirkkoherranvirasto ja sen yhteydessä olevat työ- ja toimitilat on peruskorjattu vuonna 2007 ja ne ovat erinomaisessa kunnossa.

Yhtymässä on käytössä raamibudjetointi. Budjettiraami pitää sisällään henkilöstömenot, toimintamenot ja toimitilojen sisäiset vuokrat. Kirkkoherra Lavanko kiinnitti huomiota siihen, että Karjasillan seurakunnan alueella on toimitiloja suhteellisesti huomattavasti enemmän kuin esimerkiksi Tuuran seurakunnassa, jolloin sisäiset vuokrat rasittavat budjettia. Jo olemassa olevista toimitiloista on kuitenkin vaikea luopua.

Keskustelussa kosketeltiin myös seurakuntayhtymän ja paikallisseurakuntien välistä työnjakoa ja yhteistyötä. Lapsityönohjaajien ja lastenohjaajien siirtyminen paikallisseurakunnan työntekijöiksi on luonut ko. työalalla uutta toimintakulttuuria ja vienyt työtä eteenpäin. Paikallisseurakunnassa olisi suuri tarve myös erityisnuorisotyön ja tiettyjen erityisdiakonian työmuotojen osaamiselle.

Kehitettäessä seurakuntayhtymän toiminnan sisäisiä prosesseja seurakuntiin on siirtynyt viime aikoina monia tehtäviä yhtymän viestinnältä sekä talous- ja henkilöstöhallinnolta. Tehdyt ratkaisut ovat sinänsä oikeita ja perusteltuja, mutta niiden seurauksena työpaine mm. kirkkoherranvirastossa on kasvanut varsinkin syksyisin, kun valmistellaan toimintasuunnitelmia ja talousarvioita, samoin alkuvuodesta, kun laaditaan toimintatilastoja ja toimintakertomuksia. Keskustelussa todettiin, että ainakin taloushallinnolla on halua resursseja tukea entistä enemmän tässä paikallisseurakuntia.

Kirkkoherranviraston tarkastus

Oulun yhtymässä keskusrekisteri hoitaa seurakuntien jäsenrekisterin ja siihen välittömästi liittyvät toiminnot. Paikallisseurakunnan kirkkoherranvirasto voi näin keskittyä muuhun seurakuntalaisten ja yhteistyötahojen palveluun.

Karjasillan viraston tilat, jotka siis on peruskorjattu viime vuonna, ovat nykyaikaiset, samoin tekniset laitteet ja tietoliikenneyhteydet. Itse toimistotilaa on kuitenkin niukahkosti, kun ottaa huomioon, että siinä työskentelee kaksi ja joskus jopa kolme henkilöä. Seurakuntalaisten asioidessa on syytä kiinnittää huomiota yksityisyyden suojaan ja siirtyä tarvittaessa hoitamaan asioita erilliseen työhuoneeseen. Sellaisia on onneksi toimistotilan välittömässä läheisyydessä.

Karjasillan seurakunnassa on suuri joukko työntekijöitä, jotka tarvitsevat myös kirkkoherranviraston työntekijöiden palveluja. Heidän on tärkeä ottaa huomioon, että toimistonhoitajalla ja toimistosihteerillä on riittävä työrauha.

Arkiston tarkastus

Yhtymässä seurakuntien päätearkisto on keskusrekisterin yhteydessä. Karjasillan seurakunnalla on myös oma arkistotila virastosiiven kellarissa. Tila on normien mukainen. Kulku sinne on kutienkin verraten työläs. Päivittäisasiointi arkistotilassa jää kuitenkin minimiin, kun asiakirjoista käytetään työkappaleina joko paperikopioita tai sähköistä asiakirjaa.

Arkistossa oli jonkin verran sellaista materiaalia, jonka voisi jo siirtää päätearkistoon. Hävitettävää materiaalia siellä oli vain vähän.

Kirjaston tarkastus

Seurakunnalla ei ole omaa yhtenäistä käsikirjastoa. Työaloilla on kuulema omia käsikirjastoja, jotka ovat hyvin hajallaan seurakunnan eri toimipisteissä.

Voi olla, että työntekijöille olisi hyötyä laadukkaasta käsikirjastosta Karjasillan kirkolla. Sen tarve ja tilaratkaisu on paikallaan selvittää.

Mahdollista käsikirjaston hankkimista ja kirjastojärjestelmää on syytä tarkastella osana kaikkien Oulun seurakuntien ja seurakuntayhtymän käsikirjastotarpeita.

Lääninrovasti

Hannu Ojalehto

PIISPANTARKASTUS
Karjasillan seurakunta
Toiminnallisen osaston raportti tarkastuksesta

Tarkastuksen aika ja paikka: 22.4.2008 klo 12-18.00 Pyhän Andrean kirkko
Tarkastuksen suorittajat: hiippakuntadekaani Niilo Pesonen, hiippakuntasih-
teeri Pekka Asikainen, piispan teologinen sihteeri/hiippakuntasih-
teeri Timo Helenius ja hiippakuntakanttori Anja Hyyryläinen
Läsnä: Karjasillan seurakunnan henkilöstö

Yleisiä huomioita

Karjasillan seurakunta on yksi Oulun ev.-lut. seurakuntien neljästä seurakun-
nasta. Seurakunnassa on noin 33 000 jäsentä. Seurakunnassa on valittu
aluetöypainotteinen organisaatio, jossa henkilöstön perustiimi on aluetöytiimi.
Jotkut koordinaatio- ja tukipalvelu tehtävissä olevat työntekijät eivät kuulu
aluetöytiimeihin.

Tällä hetkellä seurakunta on jaettu viiteen alueeseen: Karjasilta, Kaukovainio,
Kaakkuri, Kastelli ja Maikkula. Karjasillan ja Kaukovainion alueiden yhdistämi-
sestä keskustellaan. Yhdistämisellä näyttäisi olevan henkilöstön tuki. Pienenä
ongelmana koetaan Kaukovainion alueen haasteellisuus ja leimautuminen ei-
halutuksi alueeksi. Kaikkiaan seurakunnassa on pystytty luomaan suureen
seurakuntaan sopiva aluetöymallipainotteinen organisaatio. Seurakunnan
toiminta ja henkilöstö on yleisilmeeltään dynaamista ja seurakunnassa on to-
teutettu useita uusia toimintamalleja esimerkiksi nuorten aikuisten parissa.
Suuret haasteet ja työn rikkinaisuus sekä viime aikoina työntekijöiden suuri
vaihtuvuus ovat kuitenkin aiheuttaa työntekijöissä väsymistä. Työssä jaksami-
nen on selkeä työntekijöiden esille nostama kysymys.

Johtajuutta on pyritty delegoimaan tiimivastaaville. Työntekijöille annetaan kii-
tettävästi vastuuta. Sisäiseen ja ulkoiseen viestintään on viime aikoina kiinni-
tetty huomiota nimeämällä molempiin erilliset vastuuhenkilöt.

Toiminta

Seurakunta on määritellyt toiminnan kehittämisen viideksi painopistealueeksi
perhe- ja lapsityön, nuorisotyön ja nuorten aikuisten toiminnan, diakonian, kir-
kolliset toimitukset ja vapaaehtoistoiminnan. Toiminnan kannalta keskeistä
suurena kaupunkiseurakunnassa on kaksi yhteistyö suuntaa: työalojen väli-
nen yhteistyö sekä yhteistyö alueiden ja seurakuntarajojen ylitse. Tähän yh-
teistyöhön seurakunnassa on kiitettävästi pyritty. Yhteistyön tiivistäminen ja
kiinteyttäminen on kuitenkin edelleen tarpeen. Yhteistyö työalojen, alueiden ja

seurakuntarajojen yli lisää samalla toisten työn tunnettavuutta sekä sitä kautta toisen työn arvostusta.

1. Jumalanpalveluselämä

Seurakunta järjestää jumalanpalveluksen säännöllisesti kaikilla alueilla. Uutena asiana on kokeilussa viikkomessu. Myös muita monipuolisia jumalanpalvelusmuotoja käytetään kiitettävästi. Musiikkielämä on kehittynyttä ja monipuolista. Jumalanpalveluksiin osallistuminen on pysynyt viitenä tarkasteluvuonna suunnilleen ennallaan, mikä on merkittävää, koska yleensä tänä aikana on seurakunnissa tapahtunut laskua. Seurakuntalaisia käytetään erilaisissa avustustehtävissä.

2. Kasvatus

Seurakunnan kasvatustyötä voidaan luonnehtia erittäin aktiiviseksi. Tähän on syynä ensinnäkin alueen ikärakenne. Karjasillan alueella asuu paljon lapsiperheitä. Toiseksi, seurakunta on suunnannut tyydyttävästi resurssit sinne, missä kasvatustoiminnan resursseja tarvitaan.

Erityisen aktiivista seurakunnassa on yhteistyö alueen päiväkotien kanssa. Perhetyöllä ja varhaiskasvatuksella on kasvavaa tarvetta erityisesti Kaakkurin alueella. Varhaisnuorten ryhmien määrä on laskenut tasaisesti tarkastelujaksolla, mikä kertoo työn haasteellisuudesta suuressa kaupungissa. Varhaisnuorille on runsaasti tarjolla erilaista harrastustarjontaa. Rippikoulu ja isostointiaan osallistutaan seurakunnassa hyvin.

Tietyllä tavalla edelläkävijänä ja innovatiivisesti Karjasillan seurakunnassa on toimittu nuorten aikuisten toiminnassa, jossa on erityisesti pienryhmätoiminnan kautta saavutettu nuoria aikuisia. Samalla on huomioitava, että kyse on aikuistyöstä, jonka kautta tavoitetaan työssäkäyvää väestöä.

3. Diakonia

Diakoniatyö on paljolti näkymätöntä työtä, joka toimii kaikkein heikoimpien parissa. Diakoniatyössä on seurakunnassa satsattu vanhuksiin vanhustyön työntekijän myötä. Vanhusväestön määrä tulee tulevaisuudessa kasvamaan. Vanhusten määrän lisääntymisen lisäksi diakoniatyön tulevaisuuden haasteena on vapaaehtoisten rekrytointi. Selkeä muutos voisi olla esimerkiksi vapaaehtoisten käyttäminen aikaisempaa enemmän pienryhmätoiminnassa vetäjinä.

4. Lähetystyö

Seurakunnalla on ystävyysseurakuntatoimintaa Marinmaalle Inkerin kirkon Joshkar-Olan seurakunnan kanssa. Seurakuntaa on esimerkiksi tuettu taloudellisesti. Seurakunnan lähetystyön yhtenä painopistealueena on ollut lähe-

tyskasvatus, mikä on näkynyt muun muassa rippikoulutyössä. Karjasillan alueella toimii uusi lähetyksen puoti ja paja Siipi.

Yhteenveto

Karjasillan seurakunta on dynaaminen ja luova työyhteisö ja seurakunta. Jatkossa olisi edelleen pyrittävä kiinnittämään huomiota seuraaviin selvästi jo esillä olleisiin asioihin:

1. Työalojen, alueiden, seurakunnan ja seurakuntayhtymän väliseen yhteistyöhön ja kunkin rooleihin
Esimerkiksi on luontevaa, että perhekerhot toteutetaan alueilla. Sen sijaan nuoret aikuiset ovat kohderyhmä, jonka kohdalla kokoavan työn osalta koko Oulu voi olla jatkossa selkeä toiminnan kenttä. Edelleen työalojen ja alueiden yhteistyön lisääminen on tärkeää, jotta seurakuntalaislähtöisyys toteutuisi. Edelleen tähän liittyy uusien seurakunnan jäsenten kotouttaminen. Muuttaessaan seurakunnan alueelta toiselle, seurakunnan jäsen on selkeässä riskiryhmässä ajateltaessa kirkosta eroamista.
2. Työn rajaaminen
Karjasillan kokoisessa suuressa seurakunnassa työssä jaksaminen työn monipolvisuuden ja hajanaisuuden takia on muita yhteisöjä suurempi kysymys. Tähän olisi jatkossa kiinnitettävä enemmän huomiota. Asiaa voi auttaa jatkossa entistä tarkempi priorisointi ja väliportaan esimiesten aseman vahvistaminen entisestään.
3. Maalikkous
Maalikkoutta on tuettava vahvistamalla yhteisen pappeuden kutsumusta seurakuntalaisten arkipäivässä. Esimerkiksi tämä voi tarkoittaa sen miettimistä, miten seurakunta voi tukea entistä paremmin koteja näiden kristillisessä kasvatuksessa. Toiseksi tämä tarkoittaa vapaaehtoisuuden esille nostamista seurakunnan toiminnassa.
4. Kirkosta vieraantuminen
Kirkosta eroaminen ja vieraantuminen johtaa seurakunnan alueella kasvavaan joukkoon, joka ei ole enää missään tekemisissä seurakunnan kanssa. Miten tavoitamme tämän kasvavan joukon? Lähetyskenttä on entistä enemmän kotiovella.
5. Media ja uudet toimintaympäristöt
Seurakunta joutuu elämään entistä enemmän myös julkisuudessa tavoittaakseen jäsenensä. Yhä suurempi kysymys on, miten saadaan kirkon sanoma eri viestimien kautta julkisuuteen ja sitä kautta ihmisten tietoisuuteen. Toiseksi internet ja jatkossa monet muut uudet toimintaympäristöt haastavat Karjasillankin seurakunnan. Miten työntekijöillä on valmiuksia toimia näissä toimintaympäristöissä?

Seurakunta on kuitenkin kaupunkiyhteisössä onnistunut tavoittamaan verkostoitumisen ja oman toimintansa kautta laajasti seurakuntansa alueella asuvan

väestön. Seurakunnassa on selkeästi tilaa uusille ajatuksille ja innovaatioille, mistä kiitoksen ansaitsee seurakunnan johtaminen. Seurakunnan työntekijät ovat selkeästi motivoituneita ja tehtäväänsä sitoutuneita kirkon työntekijöitä.

Oulussa 23.4.2008

Niilo Pesonen
hiippakuntadekaani

**Saarna Karjasillan kirkon 27.4.08 piispanmessussa 5. su pääsisestä,
Matt 6:5-13**

Kristuksen kirkko on maailmanlaaja. Miljoonat kristityt eri puolilla maailmaa kääntyvät tänään rukouksessa Taivaan Isän puoleen. He rukoilevat sadoilla eri kielillä yhdessä meidän kanssamme. Isä meidän on yksityisen ihmisen rukous, mutta se on samalla vahvasti yhteisön rukous. Kristuksen kirkossa jokainen on uskonyhteisön jäsen. Meillä on yhteinen taivaan Isä. Hän on toki niidenkin Isä, jotka eivät häntä isäkseen tunnusta. Kutsu perheenjäseneksi on erityinen ilo ja riemu niille, jotka eivät vielä ole löytäneet tietä kotiin.

Isä meidän on keskeinen rukous, koska siihen sisältyy oleellinen. Siinä on kysymys luottamuksesta Jumalaan. Hän tietää mitä me tarvitsemme. Taivaan Isä kuulee sanattoman huokauksen. Hän tuntee mielimme ja sydämen kaipuun. Rukouksen sanoja arasti ja hapuillen tapaileva heittäytyy Jumalan kannettavaksi. Monen kristityn rukoukset pelkistyvät elämäkokemuksen karttuessa. Isä meidän on pelkistetty rukous. On toki muitakin yksinkertaisia rukouksia, vaikkapa VT:n psalmin rukous ”muista minua” tai erityisesti idän kirkon perinteessä rakastettu rukous ”Herra Jeesus Kristus, Jumalan Poika, armahda minua”.

Ajattelen että näiden lyhyiden rukousten yhteinen nimittäjä on Jumalan varaan heittäytyminen. Heittäytyminen on mahdollista sille, joka on kohdannut omat rajansa sekä tuntee puutteensa ja heikkoutensa. Ihminen jolla on vankkumaton luottamus oman elämän hallintaan ja joka tuntee pärjäävänsä omillaan, varmaankin vierastaa rukousta, jossa ohjaket jätetään Jumalalle. Rukouksen sanoja merkityksellisempää on kasvaminen rukoilevaan elämänsenteeseen. Se on elämää Jumalan kanssa. Siinä riittää opettelua. Valmista ei tule.

Isä meidän on meille luterilaisille erityisen tuttu, koska sillä on keskeinen asema kirkkomme tunnustuskirjoihin kuuluvassa Martti Lutherin Vähässä katekismuksessa. Se sisältyy selityksineen myös evankelis-luterilaisen kirkkomme katekismukseen, joka riemuvoonna 2000 jaettiin täällä Oulussa jokaiseen kotiin. Katekismuksen tarkoitus on sanoa lyhyesti ja selkeästi, mitä kristillinen usko on. Sen syvin tehtävä on ohjata meitä elämään uskossa Jumalaan ja rakkaudessa toinen toiseemme.

Isä meidän on katekismuksen ydintä. Se on keskeinen osa sukupolvelta toiselle siirtyvää kristillistä uskoa ja perinnettä. Se opetellaan rippikoulussa ulkoa. Uusissa elämäntilanteissa se avautuu uudella tavalla.

Keskityn tänään Isä meidän -rukouksen viidenteen pyyntöön, ”anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa”. Keskityn tähän, koska se on mielestäni erityisen vaativa ja vaikea pyyntö. Se on ainoa rukouksen kohta, jota Jeesus välittömästi rukouk-

sen opettamisen jälkeen ryhtyy erikseen selittämään. Hän sanoo tänään kuu-
lemamme evankeliumitekstin jälkeen: ”Jos te annatte toisille ihmisille an-
teeksi heidän rikkomuksensa, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi.
Mutta jos te ette anna anteeksi toisille, ei isännekään anna anteeksi teidän
rikkomuksianne”.

Viides pyyntö ja sen selitys osoittavat kirkaasti, että suhteemme Ju-
malaan ja toisiin ihmisiin ovat läheisesti kytköksissä.
Jeesus ei esitä meille epämääräistä, hamaan tulevaisuuteen suuntautu-
vaa hurskasta toivomusta, vaan hän todella odottaa, että me annamme
anteeksi toisillemme, kuten Taivaallinen Isämme antaa meille anteeksi.

Jumalan rajaton ja edellytyksetön armo ja anteeksiantamus on kris-
tinuskon ydintä. Nyt joudumme hämillään kysymään, eikö armo ole-
kaan edellytyksetön? Onko niin, että Jumalan anteeksiantamuksen
edellytyksenä on meidän tekemme? Onko meidän ensin oltava armah-
tavaisia ja annettava anteeksi lähimmäisillemme?

Jeesus todella vaatii meiltä tekoa, toinen toisemme armahtamista. Mut-
ta kuitenkin on niin, että Jumalan anteeksiantamuksen perusta eivät ole
tekemme tai tekemättä jättämisemme. Jumalan anteeksiantamus ei
tule osaksemme jonkin oman tekemme tähden, vaan yksin Kristuksen
tähden. Jumalan sovitustyö Kristuksessa on kertakaikkinen pelastusta-
pahtuma. Golgata on menneisyyttä. Veri on vuotanut meidän syn-
tiemme tähden. Tässä on anteeksipyytämisen ja anteeksisaamisen pe-
rusta. Ilman luottamusta Jumalan sovitustyöhön on syntien anteeksi
pyytäminen vailla pohjaa. Omalle kohdalle otamme anteeksiantamuk-
sen vastaan, kun uskomme, että Jumala on sovittanut minun syntini.
Me ihmiset olemme Jumalan lahjan vastaan ottajia. Me emme ole lah-
jan tekijöitä.

Isä meidän rukouksessa me pyydämme, että Jumala antaisi meille syn-
timme anteeksi. Samalla me myös rukoilemme, että Jumala antaa meil-
le anteeksiantavan ja armahtavan mielen. Ilman armahtavan mielen
janoamista ei Isä meidän rukoukseen voi sydämen pohjasta yhtyä. Jos
Isä meidän on meille aito sydämen rukous, kolkuttaa omatunto usein
kiivaasti rukouksen sanoja tapaillessa. Omantunnon kysymys kuuluu:
”Olenko minä antanut lähimmäisilleni anteeksi niin kuin Taivaan Isä
on valmis antamaan anteeksi minulle”.

Monelle tuttu Jeesuksen vertaus armottomasta palvelijasta kuvaa osu-
vasti armahtamisen tärkeyttä ja vakavuutta. Vertauksen Kuningas an-
taa anteeksi palvelijansa velan, mutta armahdettu palvelija toimii ar-
mottomasti. Armoton palvelija vaatii kurkusta kuristaen tilille työtove-
riaan, joka on hänelle velkaa 100 denaaria. Suuri summa sekin, mutta
vain yksi 600 000 osa siitä velasta, jonka hän juuri oli saanut kunin-
kaalta anteeksi. Tapauksesta kuultuaan kuningas suuttuu. Hän panee
palvelijansa vankeuteen, kunnes tämä maksaisi koko velan.
Jeesus tulkitsee vertausta. Hän vertaa kuningasta taivaan Isään ja varottaa: ”Näin
tekee minun taivaallinen Isänikin teille, jos te ette kaikesta sydäimestä anna kukin

veljellenne anteeksi.” Jeesuksen varoitus on äärimmäisen vakava. Se on myös äärimmäisen ajankohtainen. Jumala kyllä armahtaa, mutta armahdammeko me toisiamme? Ja jos armahdamme, niin armahdammeko teoissa vai pelkästään sanoissa?

Moni lähimmäinen kipuilee, koska ihmiset eivät anna anteeksi vaikka Jumala kyllä on armahtanut. Kun omaa aikaamme luonnehditaan, todetaan usein, että tälle ajalle on ominaista häikäilemätön, toisista piittaamaton ja armoton oman edun tavoittelu. Maailmanpolitiikassa ystävyys, rauha ja sovinto kuulostavat aika ajoin kovin etäisiltä ja vierailta käsitteiltä. Kostonkierteelle ei näy loppua. Aseet ja väkivalta puhuvat. Lähihistoria ei ole tätä päivää kauniimpi. Antiikin maailmasta tämän päivän väkivaltainen todellisuus eroaa lähinnä siinä, että nyt on tehokkaammat aseet. Tällaiseen maailmaan Jeesus tuli Vapauttajaksi ja Armahtajaksi. On oleellista ja erittäin merkityksellistä havaita, että hän tuli pelastamaan sinut, mutta myös koko maailman. Jumalan tahto ja perimmäinen tarkoitus on, että kostonkierre murtuu ja katkeaa.

Jeesus antaa anteeksi, mutta ei siksi, että sinun itsekkäät toiveesi toteutuisivat. Hän antaa anteeksi sinun tähtesi, mutta aina myös samalla siksi, että saisit voiman armahtaa ja antaa anteeksi lähimmäisesellesi. Jumalan rakkaus ja anteeksiantamus on se syli ja voimakenttä, josta armahtavainen mieli kumpuaa. Suhteemme Jumalaan ja suhteemme toisiin ihmisiin kulkevat niin läheisesti käsi kädessä, ettei niitä voi toisistaan erottaa. Palvelemme Jumalaa kun palvelemme lähimmäistä. Luther opettaa asiasta seuraavasti: ”Ajattele, mitä pitäisit siitä, että Jumala kohtelisi sinua samoin kuin sinäkin kohtelet lähimmäistäsi, ja levittäisi syntisi maailman tietoon. Tai miltä sinusta tuntuisi, kun joku toitottaisi julki kaikki pahat tekosi? Kieltämättä haluaisit jokaisen hiljaa vaikenevan ja puolustavan sinua ja rukoilevan sinun puolestasi. Mutta nytpä sinä toimitkin vastoin lakia, joka sanoo: ”Sen tähden kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekävän, tehkää myös te samoin heille.”

Kristinuskko on yhteisöllinen uskonto. Niinpä kristilliselle elämälle on luonteenomaista solidaarisuus, osallisuus ja jakaminen. Siellä missä vallitsee armahtava mieli, on syntisen Ystävä Kristus saanut hapattaa ilmaston. Evankeliumeista luemme, että julkisyntisten, niidenkin jotka tunsivat oman huonoutensa, oli merkittävä tavalla helppoa olla Jeesuksen seurassa.

Samat ihmiset, jotka kiersivät lain opettajat kaukaa, lähestyivät Jeesusta ja viihtyivät hänen seurassaan. Jeesuksen henkilössä täytyi olla jotain erityisellä tavalla vapauttavaa, jotain sellaista, mitä meidän on vaikea sanoittaa. Tämä vapauttava vaikutus on peräisin korkeammasta maailmasta. Se on toisesta todellisuudesta. Kun Jumalan taivas saa koskettaa, syntyy vapauden ilmasto. Tässä ilmanalassa puhaltavat ennakkoluulottomuuden, armahtavaisuuden, rohkeuden, rakkauden, ilon ja rauhan tuulet.

**Liite 5
1(4)**

**KARJASILLAN SEURAKUNNAN KOKONAISARVIOINTI
25.4. 2008 (nelikenttäänalyysi)**

VAHVUUDET

- **Monipuolinen jumalanpalveluselämä**
- **Osaava henkilöstö**
- **Tekemisen meininki**
- **Kehittynyt tiimityö**
- **Alueille verkostoitunut toimintamalli**
- **Toimitilat ja työvälineet**
- **Kirkollisilla toimituksilla vahva asema**
- **Ajan haasteisiin vastaava lapsi-, perhe- ja parisuhdetyö**
- **Vahva kouluysteistyö**
- **Rippikoulu**
- **Isostoiminta/ myönteinen asenne seurakuntaan**
- **Nuorten aikuisten toiminta kehitysvaiheessa**
- **Lähetystyöllä vankat perinteet**
- **Diakoniassa erityisosaamista**
- **Musiikkiyhteistyö alan oppilaitosten kanssa**
- **Vapaaehtoistyö nousussa**
- **Työntekijöiden kiinnostus seurakuntalaisten erilaisiin tapoihin tarvita seurakuntaa**
- **Oulun seurakuntien yhteinen toiminnallinen strategia valmistumassa**

HEIKKOUEDET

- Puutteellinen yhteistoiminnan tilannekohtaisen tason asiakaslähtöinen määrittäminen (alue-, seurakunta-, seurakuntayhtymätaso ja muut tasot)
- Puutteita synergian hyödyntämisessä (puuretaan liian paljon yksin)
- Toimintamallin sisäistäminen vie aikaa
- Päätetyö varastaa aikaa kenttätyöltä
- Vastuiden ja tehtävien haltuunotossa kehittämistarvetta
- Toiminnallisen lähiesimiehen heikko status
- Taistelu tilasta mediassa
- Työntekijäkeskeinen perinne (ei johdu vain työntekijöistä)
- Musiikin eri tyyllilajien kapea näkyminen seurakuntatyössä
- Kirkkokahveja liian vähän
- Talouden sisäinen epätasapaino (sisäiset vuokrat syövät toimintamäärärahat)
- Vene vuotaa aalloissa (esim. lapsityöstä varhaisnuorisotyöhön, nuorista nuoriin aikuisiin)
- Kokoava varhaisnuorisotyö (kymppileiri ja –synttarit kuitenkin vahvuuksia)

MAHDOLLISUUDET

- **Uskonto on aikamme megatrendi**
- **Katsomukselliset asiat kiinnostavat ihmisiä**
- **Yhteisöllisyyden nälkä**
- **Seurakuntalaiset ottavat jäsenyytensä haltuun**
- **Oululainen kulttuurielämä on kristinuskomyönteistä**
- **Hengellinen etsintä kanavoituu seurakuntaan**
- **Kirkollisten toimitusten koko repertuaarin käyttö lisää kosketuspintaa seurakuntalaisiin**
- **Diakoniatyön verkostoituminen**
- **Diakoninen ote kaikkeen seurakuntatyöhön**
- **Musiikillinen yhteistyö eri tahojen kanssa**
- **Yhteistyö toiminnan eri tasoilla**
- **Välillisen työn mahdollisuuksia hyödyntämättä**
- **Kiinnostus Raamattuun ja kristinuskon perusteisiin lisääntyy**
- **”Veturitalliin” on matala kynnys**
- **Vahvuuksien vahvistaminen**
- **Uskonyhteisölle luonteenomainen yllätyksellisyys**

UHKAT

- **Toimintaympäristön muutokset = haasteet koetaan uhkana → ghettoutuminen**
- **Yhteistyötahot koetaan kilpailijoiksi (esim. partio)**
- **Unohdetaan luterilainen kutsumusajattelu**
- **Vuoropuheluun tarjoutuvat mahdollisuudet koetaan uhkana**
- **Seurakuntalaislähtöisyys ei toteudu**
- **Hengellinen jargon**
- **Perustehtävä hukkuu sisäisiin prosesseihin (asioiden paljous)**
- **Työntekijöiden hengellinen identiteetti heikkenee**
- **Seurakuntayhtymä toimii hallintokeskeisesti**
- **Pienten toiminnallisten yksikköjen merkitystä vähätellään**
- **Kirkko jää katsomoon, hengellinen etsintä kanavoituu toisaalle**
- **Kansankirkon vahvuuksia vähätellään ja jätetään hyödyntämättä**
- **Uskovaisuuden mittarit esteenä myönteiselle yhteisöllisyydelle**
- **Henkisen ja hengellisen tilan puute**
- **Kirkko ei ole linjakas**
- **Taloudelliset resurssit heikkenevät**